

~~enato~~

K o u z l o

n e c h t ě n ě h o

Autor následujících textů byl by snad před
léty uvítán v Hostu do doma, v půvabném
koutku Kouzla nechtěného. Odtud je vypůj-
čen název. Původní řádkování i gramatika
originálu je zachována.

Pozdravy moje ...

Pozdravy moje, leťte daleko,
pozdravy moje zvedněte křídla své
a leťte, leťte a leťte široko.
Napněte síly své a všechny zvraty smetě.
Smetě zvraty chorobné, smetě je
smetě do propasti bezdáné!
Kdo zdravě myslet může
pochopí pozdravy člověka
pochopí, že pozdravy jeho
jsou posilou, jsou pravdou,
jsou skálou, jsou zákonem,
ale jsou i milou krásnou přírodou.

Já zaspal jsem, moje hlavní léta spal jsem!

/ Tě interní bolest moje/

Ale nepovolím a volám, poďte sem!

Proč mne nezbudili,

já nechtěl spát.

Že po létech já probudil se,

či zázrak u mne stal se?

Nyní? Nyní potřebuji sílu velikou,

aspoň vidím lépe,

ptáčka v přírodě,

vidím souvu okatou,

ale též veselého chlapa s lopatou.

Uličko směr Praha

Ach, Ty moje milá, drahá,
uličko směr Praha.

Co se na Tebe dívám, tolik let uběhlo,
a že by se nic nesběhlo?

A sběhlo!

Lidé divejte se z jista!

Tys milá, Tys čistá,
chodí po ní komunistá.
Lidé moji, lidé vězte,
nad uličkou stále bděte.

Milí moji, milí drazí,
vše nečisté silně mrzí.
Uličku svou uchováme,
hned jí sprochu dáme.

Sprochu pod kloubouček,
z jara zelený fěrtušek.
Radost, lidé, radost mějte,
na uličku pozor dejte.

Sledují vývoj zleva, taktéž i zprava,
kolem sebe pozorují vše, také i střed.

Dnes jak lid žije?
Vidím jak husa jí a pije.

Janek Aučera stal a řek,
hoši, nic naplat, popojdeme vpřed.

I Bečva má jiný hlas,
i Bečva radost sdělí
s časem nových krás.

Pěšky jsem šel schválně,
pěšky, od zdola až na horu.
Co viděl jsem, bylo k udivení.
Nové tonky, pěkné vilky,
ale chaty, hlavně chaty, velké chaty,
podnikové chaty, rekreační tábory
pro děti pionýry.

/Je to v údolí Vranša vlevo,
když jdeme do údolí na horu
pod Javorníky i na Javorníky./

Únorový pozdrav

A hle, stalo se roku jednoho.
Byl to zázrak? Či co to bylo.
Byl to dávný sen - sen trojicích
synů Tvých pracujících líca Tvého.

Národ dělný roku toho povstal,
od doby té, velký krásný život nastal.
Nastaly země veliké, široké, daleké,
nastaly v sadě, nastaly na poli i v kovárně.

Dnes hrstka roků uběhlo
rozum přece máš, aby v něm prosvítlo.
V sadech, na lukách, ve městech,
v závodech, všude i na horách.

Národe můj celý, buď věrný, buď jen stálý,
buď věčný a věčně pevný.

Nezapomeň, že roku jednoho zázrak to byl?
Či co to bylo !

Co jsem se natoulal

Co jsem se natoulal,

co jsem se nahledal

útulnější kout,

kde často myšlenky moje

mohly jako velryba

na širém moři plout.

Smutno mně bylo,

nenašel jsem ho !

Pro to čekám až zasednu

do - rohu - a slyšet budu hlas lidu.

Polní lány v době žni
kde žízeň v sílu proměnil?

V hostinci u skácelů
je slyšet hlasy lidí.
Co dělat mám,
jakou posilu dám?
Jsem služebník lidu.
Pivo, posilu pro Vás již nemám.
Nedovezli, neposlali,
či snad - v pivovaru zaspali?

Stížnost občanů.

Nezaspali, ale žízni
hynout nás nechali.
Z rukou zemědělců
žít chce národ celý!
Kdo je vinný? Kdo organizuje?
Pro nás práci chcete!
Výsledky sklizně,
již do liter hezky malujete!
A my chlapy z JZD na poli
žízni vysilení,
od mlátiček zaprášeni.

od práce pro národ vyčerpaní,
kde je pro nás nutná osvětení?
Chcete víc jasných slov?
Chcete víc hlasů od
od obilných stohů?
Jako lvi jsme v práci
a pro posilu - copak nám voda stačí?

Traktory hrčí, mlatičky vrčí,
obilí? Kde chleba pro národ:
Skladům dodat chleba!
Národ zajistit je třeba!
Ale posila pro nás?

Masy lidí v obci Vřešťanech
zaznamenal

26/7. 1959

Āetin A.

Děk vzorné obsluze!

Ruka má pohlá jen kolem
a teď chce povzbudit, posilnit
všechny ty, kteří v obsluze jsou vzorní!

Rád pozoruji Vás při práci Vaší.
Nerád vidím za dobrou obsluhu nevděk,
ten se těžko snáší.

Rád vidím vzornou Vaši trpělivost
i když u někoho vzniká darebnost.

Nerád vidím opilých
a nerád slyším jejich skřek!!

Statečně si vedete,
vždyť pohostinství
je služba našemu lidu.

Lidé napijte se,
lidé najeste se,
lidé pohovte si,
lidé, udržujte vzorní
a odcházejte v klidu.

Pozdrav k lékařům

Vy lidští Bohové,
opatrujte a chráňte
zdraví Vaška Admírála.

Člověka který z lidu vyšel
pro lid své zdraví obětoval.

Vratte nám ho tak,

aby úsměv, humor opět lidu rozděl
a nikdy na život prožítý si

/i když v pravdě té kosa přijde/ nestěžoval.

I historický kámen hraničák
již zatlačil jsem při posedu.

Sluníčko, za hory zapadáš?

Bude po rozhledu.

No, zapadni a otoč se,

ale zítra přijdi zas.

... když tu tak sedím a poslouchám zpěv ptactva, dívám se po okolí, pozoruji přírodu a přání moje jest, že by tak znenadání anděl z nebe sestoupil a mně zvěstoval: Buď klidný a vše se v dobré obrátí.

Dnes v autobuse jsem měl smůlu. Již na nádraží autobusovém jsem dostal žaludeční křeč a cítil jsem silnou bĕhavku, říkal jsem si že vše vydržím až do Vřešťan, avšak nebylo možné. Stěží jsem s bolestmi dojel do Holína a tam ihned běžel do hostince na záchod.

Ján jehož jsem v domě hostince požádal o tuto službu ihned mně vyhovĕl / jítí na záchod soukromý/ a při mém odchodu čekal na mne na síni a podáváje mi tabletky přímo řekl, ihned vante 3 tabletky a bude-li Vás to zlobit vante další 3 t. K mému překvapení, byl to lékař ordin. v Holínĕ.

Až na mou otázku, Vy jste lékař? Ano jsem, odpovědĕl. Já pěknĕ podĕkoval a letím k autobusu, -a- ještĕ -á-á-

autobus byl pryč. Tak nezbylo než jítí pěšky až do Vřešťan, nebo v autobuse jsem nechal svá zavazadla a jinou potřebu. Franta Míka

už na mne čekal u garáží a z daleka volá. No
Betine už jsem ti chtěl jeti naproti. No Mi-
kal jsem ti počkej na mne, hned se vrátím,
ale trvalo to trochu déle a Franta nečekal
a ujel. No, říkám mu, však jsem stejně v pří-
rodě -a-á- pěkně jsem se proběhnul?
Byl to běh, nepřeji to nikomu.

S pozdravem začal jsem

S pozdravem začal jsem,

s pozdravem končím.

Vím, řeknete si,

Ty Betino, Ty básníkem jsi?

Ano básníř!

Proto že cítím ohleba

a posilu pro duši svou

i když básníkem nejsem.

P o z n á m k a o a u t o r o v i :

V dvacátých letech tohoto věku opustil
Betin A. ročovou tradici valašských chalu-
pářů-ruralistů, vnikl se své touze vyjít
do světa na zkušenou. Jako ševcovský tova-
ryš vyhnul se bačovským gumárnám, kterým
až do úplného konce svého ševcovského fe-
mesla konkuroval alespoň reklamními sloga-
ny, jako : "Betinovy válenky nejsou žádné
pedčlky", nebo: "Sučně braná míra - válen-
ky jen od Betina - nezdolá je nic - ani
konkurence bačovic".

Avšak v padesátých letech na Betinovo ru-
kodělné podnikání uvalil jakýsi novodobý
kolaktivista jakousi suřivou daň.

Je podivem, že tradiční ševcovské mudrlan-
ství se u našeho autora začalo sesouvat v
řadu verbalizovaných textů - poznamenaných
dobou - seřitých v obutí chtěně či nechtě-
ně ironické a pro našeho čtenáře chtěně či
nechtěně kouzelné ?

Bránil stárnoucí živnostník, který měl sply-
nout s automatismem novodobých gumáren s
tímto texty autonomi sebe sama, nebo jimi
bral míru na své soufalství? Kdo ví...

jaro enate '81

~~ewato~~

